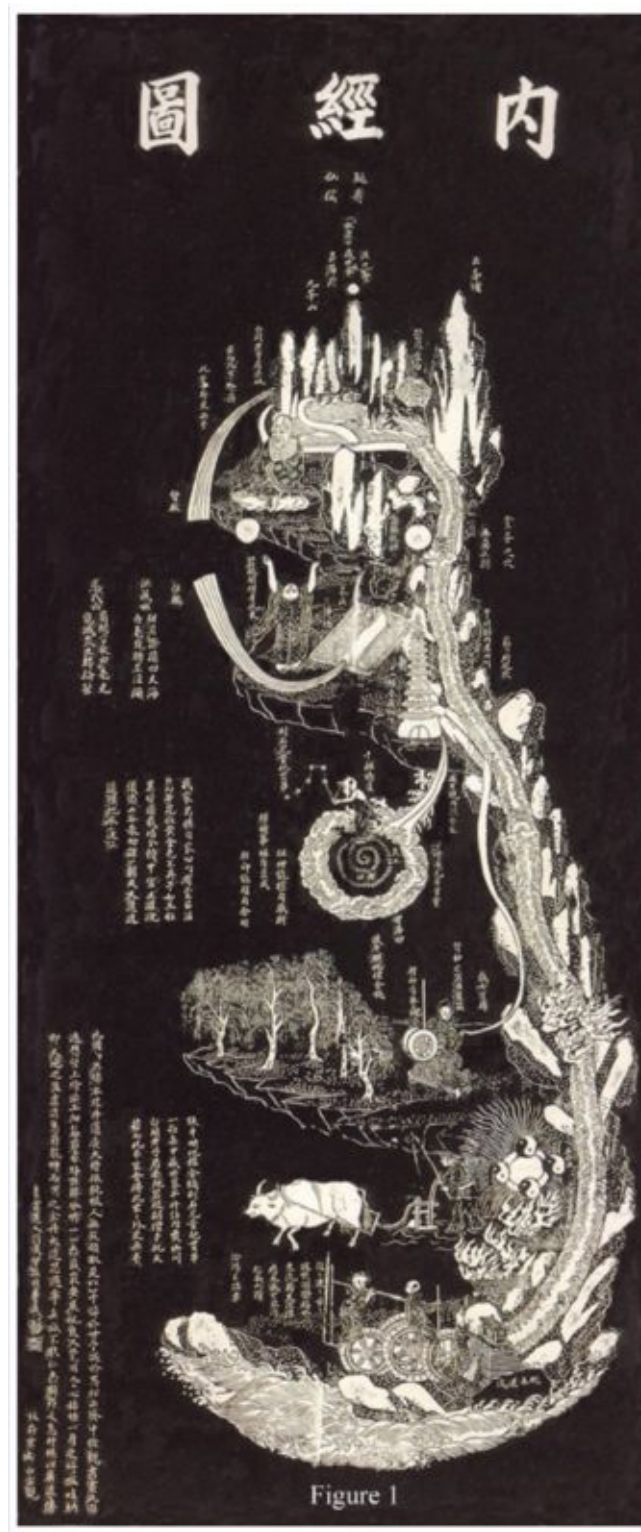

MAPOVÁNÍ TAOISTICKÉHO TĚLA – POPIS DIAGRAMU NEING TU

Napsal LOUIS KOMJATHY

Přeloženo z Taoistického magazínu.

Překladaelé nemohou za kvalitu obsahu a formu textu.

V hlavní textové části Neing tu jsou dvě básně. Napsány jsou nad a pod skupinou stromů v levé části obrazu. Samotné básně byly objeveny v 15.století. Jsou připisovány Lu Dongbinovi, což byl legendární praotec různých vnitřních alchymistických rodokmenů. Lu Dongbin je také znám jako praotec Quanzhenu a tak zvaného Nanzongu (Jižní škola).

Text horní části básně:

*Pozorně a řádně obdělávám své pole –
uvnitř jsou posvátné výhonky, které žijí deset tisíc let.
Květiny připomínají zlato, jejich barva není neobyčejná,
semena jsou jako zrnka nefritu, jejich ovoce má perfektní kulatý tvar.
Kultivace absolutně záleží na uzemnění Centrálního Paláce,
zavlažování je nutně závislé na jaru v Horním údolí.
Praxe je najednou završena a já získávám velké Tao –
potuluji se bezstarostně krajinou a skrz řeky jako nesmrtelník z Penglai.*

Hlavní metaforou k této básni je zemědělství. Právě tak jako zahradník musí pečovat o svou zahradu, taoista se musí soustředit na elixírová pole (tantien) skrze tělo. V Neing tu tato pole mají své názvy: střední tantien přesně pod srdcem je pojmenován „Gen“, které odpovídá trigramu Hora. Spodní tantien je ve výši pupku a je nazýván „Správné (standardní) elixírové pole“ (zheng tantien).

Jako obdělávání, sázení a sklizení plodů, tak i proces vnitřní alchymie zahrnuje kultivační cyklus. Člověk musí připravit půdu (základnu) a rozvinout potřebné fyziologické a kosmologické aspekty. K tomu nám Neing tu ukazuje mapu taoistické vnitřní krajiny jako vizuální pomůcku pro vnitřní transformaci. V básni se píše o květinách žlutých jako zlato a o semenech jako zrno nefritu – jsou to poetická vyjádření specifické alchymistické praxe.

Vysazena jako semeno ve spodním tantien, vyživována skrze pozornost (yi) a oddanost, je qi akumulována a rozšiřuje se, expanduje. Žlutá je v čínské kosmologii asociována s fází Země. Jedno z esoterických jmen pro spodní tantien je Žlutý dvůr (huang ting). Tím je v básni naznačeno, že doplněná qi je aktivovaná, cirkuluje v interní alchymistické praxi. Tělo sílí a současně se zjemňuje. To je jedna z manifestací zlatého elixíru (jindan) zmíněného v básni. „Země v Centrálním paláci“ se pravděpodobně vztahuje k Šarlatovému paláci (jianggong) – oblast přímo pod srdcem. Tento názor získává opodstatnění právě tím, že text básně je umístěn v rámci diagramu vedle oráče, což je srdeční oblast.

Když budeme pokračovat dále v taoistické kultivaci v rámci Neing tu, praktikant musí uklidnit svoje emoce a vyživit ducha. Oboje se vztahuje k fázi Ohně a tudíž k srdci. Báseň též zmiňuje praktiku polykání Nefritové rosy, což je hlavní součást formování elixíru nesmrtelnosti. Na konci básně nacházíme odkaz k jedné kapitole mistra Zhuang, s názvem „Xiaoyao you“, což znamená Bezstarostné putování. Taoistický adept, jako velký pták Peng, se prochází bez námahy nástrahami a problémy světa a udržuje si všezahrnující perspektivu. Podle autora básně vede oddanost těmto kultivačním technikám k naladění se na Tao a nesmrtelnost, která je symbolizována jako vstup do východního ráje ostrova Penglai.

Druhá báseň se opět orientuje na důležitost kultivace. Díky alchymistické transformaci zahrne taoistický adept všechno ve Vesmíru a bude zahrnut celým Vesmírem. Vzájemná rezonance mezi lidským tělem a vesmírem a ztělesnění vesmíru jako lidského těla se realizuje.

Druhá část básně:

*Železný vůl brázdí pole, kde jsou zasety zlaté mince,
ryje do kamene, mladý jinoch drží šňůru z peněz.
Každé zrníčko prosa zahrnuje celý svět,
hory a potoky jsou zkoncentrovány v půl-sheng kotli.
Obočí bělovlasého Lao zi se dotýká země
a modrooký cizí mnich podpírá nebesa.
Nasměřuj sama sebe na tajemno a ono je realizováno –
mimo toto tajemno již není žádné jiné tajemno.*

První řádek zdůrazňuje praxi pěstování a udržování těla, k čemuž je zapotřebí úsilí a dlouhá praxe, která je symbolizována volem. Výsledkem jsou zlaté mince. V rámci Neing tu diagramu je tato báseň umístěna v dolní části, čili se obsah bude týkat spodního elixírového pole (spodního tantien). Když vezmeme v úvahu asociace týkající se žluté a zlaté barvy, což jsou barvy spojené se Zemí, znamená setí a sběr zlatých mincí zvýšenou hladinu energie v dolní břišní části, což je hlavní skladiště qi v těle. V předchozím spojení „květiny s květy žlutými jako zlato“ – stejně, jako když najdeme opravdové zlato, toto ovoce je vzácné a ojedinělé ve světě.

„Semen o prosa obsahuje celý svět“ naráží na velice známý „Sen žlutého prosa“ (huangliang meng) od Lu Dongbina. Předtím než se Lu Dongbin stal v 64 letech taoistou, tak měl politické ambice. Nicméně dvakrát propadl u vládních zkoušek a tak se přihlásil ke Zhongli Juanovi a byl přijat jako taoistický adept. Zhongli ho pozve k sobě na jídlo a Lu Dongbin během přípravy prosa usne. Zdá se mu sen o jeho celoživotní kariéře, která začala úspěchem a slávou a končila nezdarem, ponížením a zoufalostí. Když se ze sna probudí, prosa se stále vaří. Prosa se ještě ani neuvařilo, ale Dongbin za tak krátkou chvíli zažil celý potenciální život, který je rozptýlen mrháním času tím, že by se honil za kariérou. Po tomto snu se stane žákem Zhongliho, který ovšem o snu věděl ještě dříve, než mu ho Dongbin pověděl. Poté se výhradně oddá taoistické kultivaci. Díky takovéto oddanosti a zasvěcení „Hory a potoky jsou zkoncentrovány v půl-sheng kotli“. Zabýváme se pročišťováním a zjemňováním vnitřních pochodů a zvětšujeme svůj životní prostor.

Celý vesmír je kontextem pro kultivaci a díky praxi se existence sama stává kosmickou. Jako je ukázáno na obrázku Neing tu, praktikující adept zjistí, že v těle jsou proudy, pole, lesy, chrámy a vzorce (schémata, konstelace). Tělo je kosmos a kosmos je tělo. Ačkoliv takové tradiční rozdělování jako „vesmír“ a „já“ nebo „externí“ a „interní“ je důležité pro začínající alchymistickou praxi, konečným výsledkem alchymistické transformace, zředění a možná taky toho, že se „stanu božským“, je aktivace Taoistického mystického těla, těla, které je všepřesahující (transpersonální) a naplněno posvátností Taa. To zahrnuje orientaci k tajemnému. Poslední řádky básně, dvakrát opakující slovo „tajemný“, se odvolávají na kapitolu jedna v Tao Te Ťing (Kniha o Tao a ctnosti): „Tajemný a znova více tajemný – to je brána k zázrakům“.

Adept se tady setkává možná s nejpodstatnější taoistickou výzvou ohledně tradičního porozumění lidské bytosti - že fyziologie těla se stává doslovně posvátnou. Někdo ztělesní Tao a někdo může zažít Tao skrz vlastní psychosomatické a energetické bytí.

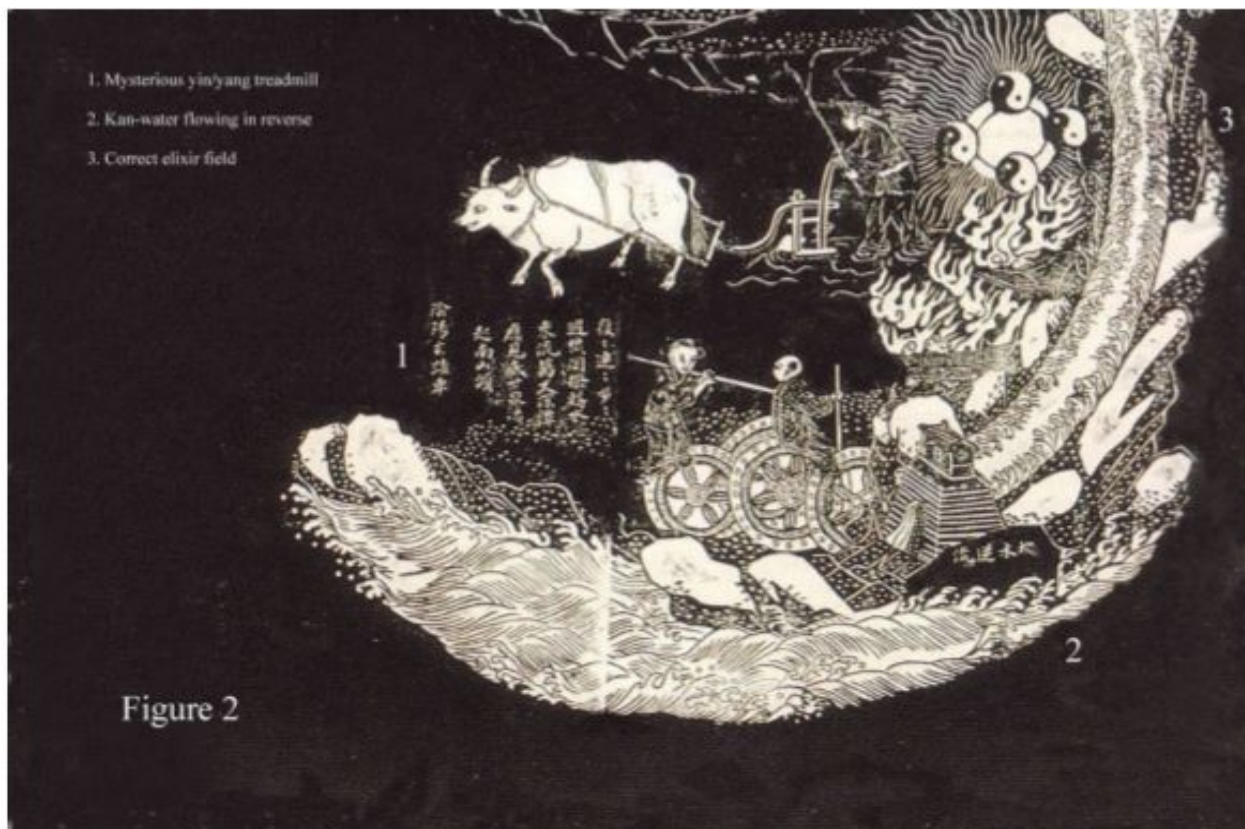
Diagram jako celek můžeme vnímat jako vykreslení taoistické alchymistické praxe převrácení (inverze), v kombinaci s mikrokosmickými metodami oběžné dráhy.

Adept se musí uzavřít před různými rozptýleními, včetně smyslových a emocionálních. Musí se obrátit dovnitř skrze meditaci, aby realizoval návrat ke kosmické integraci. Muži by se hlavně měli vzdát rozptýlení, které ubírá na jejich vitální síle, vitální esenci, která se vyčerpává především sexuální aktivitou a ejakulací. Hlavním základem alchymistických procesů je uchování, cirkulace a transformace tělních tekutin. V diagramu Neing tu je to

znázorněno jako pohyb vitální esence, tělních vod, které tečou obráceně, nahoru. Na obrázku vidíme chlapce a dívku pracující s mlýnským kolem, což je reprezentace jin a jang. V textu vedle nich je napsáno: „Tajemný jin-jang mlýn“.

Popis obrázku:

1. Tajemný jin-jang mlýn
2. Řeka Kan tekoucí opačně
3. Pravé elixírové pole

Delší textová část říká:

*Opakovaně a neustále je mlýn používán v cyklech,
když se mechanismus točí, vody tečou směrem na východ.
Voda, deset tisíc sáhů hluboká, je průzračná, že vidíš na dno,
sladké jaro se probublává nahoru, a vychází k hřebenu Jižní hory.*

Užitím záměru a uzavřením dolní brány, tj. břicha, obrací adept tok vitální esence. Místo dávání tekutin pryč z těla ve formě semene a menstruační krve u žen, což jsou primární formy mrhání, vitální esence se uchová a cirkuluje a transformuje se. Odkaz na tok vitální esence (t'ing) na východ (vody tečou na východ) dává smysl ve vztahu k Bráně kostrče (Weilu), což je první průchod. Brány jsou celkem tři a to - Brána kostrče, Úzká páteř (střed páteře) a Nefritový polštář.

Podle Zhuang zi:

„Žádná z vod světa není větší než oceán.
Deset tisíc toků do něho teče – nikdy nenastal čas, kdy by přestaly téct,
ale oceán není nikdy plný.“

Voda prosakuje ven v Bráně kostrče (Weilu) – nikdy nenastal čas, kdy by přestala, ale oceán není nikdy prázdný.“

Právě tak jako vody oceánu se odpařují u skaliska Weilu, přesně tak má tělo to samé místo u kostrče, označované podle současné čínské medicíny jako první bod Zadní střední dráhy. Spodní část Neing tu informuje pozorovatele, že řeka Kan teče obráceně, což je vitální esence spojovaná s trigramem pojmenovaným řeka Kan a s ledvinami. V taoistické Neidan praxi existuje osm trigramů. Jsou to: 1. Quian – nebe, 2. Kuan – země, 3. Li- oheň, 4. Kan – voda, 5. Dui – jezero, 6. Zhen – hrom, 7. Sun – vítr, 8. Gen – hora.

V kontrastu k „normálnímu“ toku esence ven, což je mrhání a rozptýlení esence, taoistický adept vede silou záměru tuto vitální esenci a gi skrz Weilu a iniciuje tak navrácení nebo obrácení esence do morku a do mozku. S ohledem na stoupání bublajícího pramene do Jižní hory, je Jižní hora pravděpodobně pohoří stejného jména na jihu Xinjiangu, což je považováno za hlavní větev pohoří Kunlun.

Pohoří Kunlun je v taoistické kultivaci vztahováno k hlavě a tak Jižní hora naznačuje pohyb vitální esence a gi z nižších oblastí těla (sever) do vyšších oblastí těla (jih), specificky do oblasti hlavy. Kunlun v oblasti hlavy je symbolem a zvnitřnění ráje a nesmrtelnosti. Hora Kunlun na západě ve spojení s ostrovem Penglai na východě je pozemský ráj a domov pro různé nesmrtelné bytosti. V čínské mytologii je hora Kunlun popsána jako epicentrum vesmíru, kde jsou nebe a země perfektně harmonizovány. Tento aspekt na diagramu poukazuje na cíl taoistů získat nesmrtelnost, realizovat dokonalé vyrovnaní s kosmem, mystické proniknutí nebo chcete-li osvícení.

Kromě mystického jin-jang mlýna, jsou na obrázku dvě ohniště (pece) s plameny šlehajícími vzhůru, čtyři Taichi diagramy a vesnický chlapec vedoucí svého vola. Na základě toho, kde jsou v rámci diagramu tyto výjevy umístěny, tak pece symbolizují elixírová pole, kde je uložena, cirkulována a transformována vitální esence a gi.

Podle diagramu musí taoistický adept soustředit záměr v různých částech těla, speciálně ve Weilu (Brána kostrče), Qihai (oceán qi, břicho) a Mingmen (Brána života, mezi jednoho ledvinami) s cílem podpořit oheň a cirkulovat gi.

Čtyři Taichi diagramy mohou být interpretovány různými způsoby. Podle z nich, který se zdá být primární, diagramy symbolizují harmonizaci Pěti fází skrz pozornost ve spodním elixírovém poli, což je centrální skladiště gi. V tomto případě by čtyři diagramy reprezentovaly všechny fáze: Dřevo (východ, blankytně modrá, játra, éterická duše), Oheň (jih, červená, srdce, Duch), Kov (západ, bílá, plíce, fyzické tělo) a Voda (sever, černá, ledviny, vitální esence nebo vůle, úmysl), kromě fáze Země (ticho), která je většinou ve středu. Ticho, které je někdy nazýváno Perfektní Země (zhentu), slučuje všechny čtyři fáze (Perfektní Země je často asociována se záměrem nebo myšlením (yi)).

Podle jiného autora (Shipper) tyto čtyři digramy reprezentují fáze gi v elixírových polích. Obě varianty mohou být pravdivé a mohou se překrývat, protože diagram může mít mnoho významů.

Když půjdeme nahoru po páteři, narazíme na plameny mezi obratli. Toto je Mingmen (Brána života), který je opět spojen s vitální esencí a její transformací do gi. Mingmen je energetické místo v těle, které má schopnost regulovat Zadní střední dráhu, tonizovat ledviny, vyživovat páteř a morek a posilovat pět jinových okruhů. Stoupáme-li stále výš, vidíme dva titulky: „*Dutina dvou ledvinových zásobáren*“ a „*Hory a potoky jsou zkoncentrovány v polovičním kotli*“.

Pokud stoupáme horskou stezkou stále výše, vidíme další dva dodatkové titulky, které se nacházejí vedle třetího paláce: „*Horní cesta nefritové dokonalosti*“ a „*Dutina posvátného vrcholku*“. Tyto řádky se vztahují k horní stezce známé jako Yuzhen (Nefritový polštář).

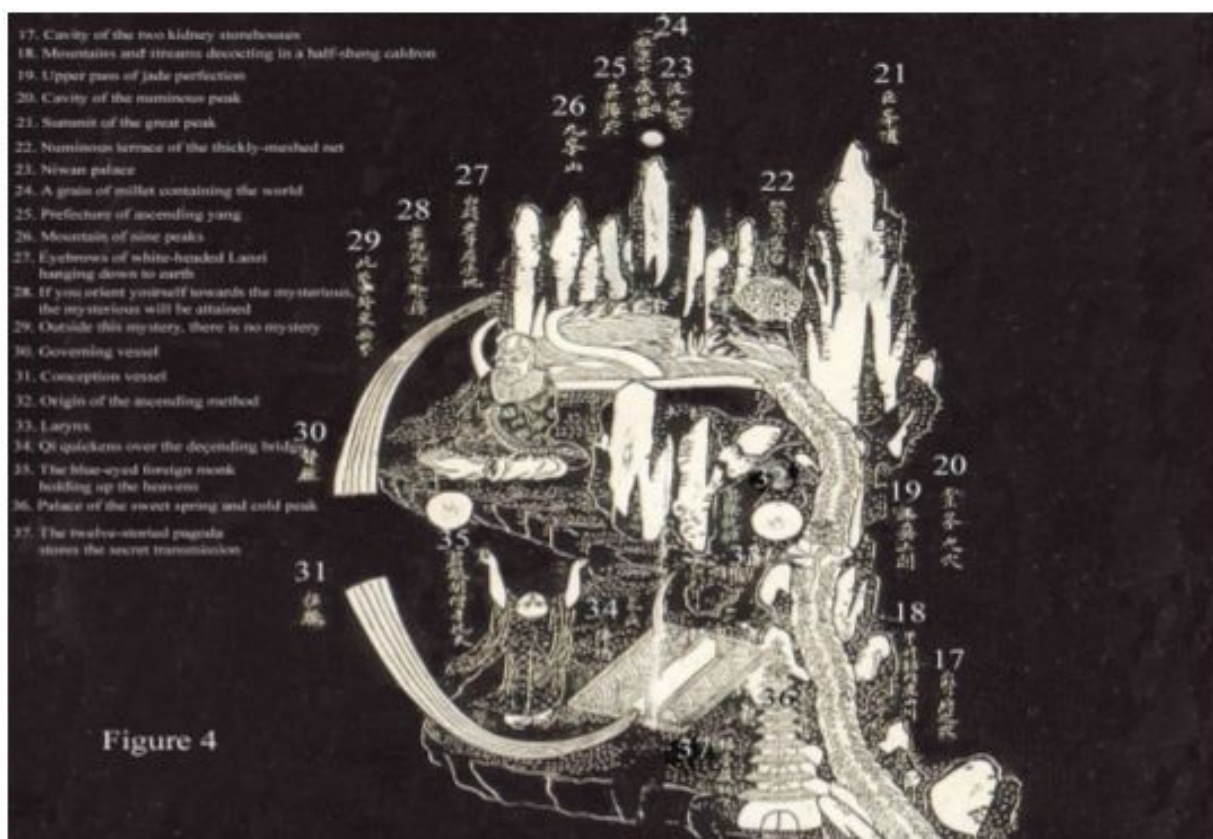
Když gi projde všemi těmito úseky, tak nakonec dorazí do hlavy. Pozornost je směřována na „Tři stezky“, protože to jsou úseky, kterými gi nejobtížněji prochází a proto musí být užít záměr, aby došlo k jejich otevření.

Popis části obrázku č. 2:

4. *Duch srdce, nazývaný Zdroj elixíru, zi stráží numen*
5. *Duch ledvin, nazývaný Tajemná záhada, zi vyživuje dítě*
6. *Duch sleziny, nazývaný Nepřetržitě existující, zi hun pavilón*
7. *Duch žlučníku, nazývaný Dračí chloubu, majestátná záře zi*
8. *Duch plic, nazývaný Výjimečná nádhera, nekonečná prázdnota zi*
9. *Duch jater, nazývaný Dračí závoj, zi obsahující záři*

10. *Rytí do kamene, chlapec drží šňůru peněz*
11. *Souhvězdí Pasák krav*
12. *Tajemná stezka ukrytá v 50-ti oblastech*
13. *Tkající dívka dopravuje a přemísťuje*
14. *Centrální elixírové pole*
15. *Silný vůl oře pole, kde jsou zasety mince*
16. *Toto pole je země hory Gen*

Projedme posledním průchodem a dostáváme se k horám, které pro taoisty představují energetická místa na a v hlavě. V horní části Neing tu je hodně popisných textů, které mohou snadno vést k zavádějícím interpretacím, ale po správném prozkoumání dají významná sdělení. Především zde máme vyobrazení Devíti vrcholků (jiufeng), některé z nich jsou uprostřed hlavy. Někdy se také říká Devět paláců (jiugong). Devět vrcholků patří k taoistické anatomii a fyziologii jemnohmotného těla a používají se v taoistických meditačních technikách.

17. Dutina pokladnice (zásobárny) dvou ledvin
18. Hory a proudy se koncentrují v polovičním sheng kotli
19. Horní průchod jadeitové dokonalosti
20. Dutina posvátného (záhadného) vrcholku
21. Setkání velkého vrcholu
22. Posvátná terasa hustě zauzlené sítě
23. Palác Niwan
24. Zrnko prosa obsahuje svět
25. Dokonalý sestupující jang
26. Hora devíti vrcholů
27. Obočí bělovlasého Lao zi se sklání (splývá) k zemi
28. Když sebe nasměruješ k tajemství, tajemství bude dosaženo
29. Mimo toto tajemství není žádné tajemství
30. Řídící céva (ZS)
31. Céva početí (PS)
32. Zdroj stoupající metody (plánu)
33. Hrtan (hrdlo)
34. Qi zrychluje nad sestupným mostem
35. Modrooký cizí mnich podpírá (zvedá) nebesa
36. Palác sladkého pramene a studeného vrcholku
37. Dvanácti patrová pagoda ukládá tajemství proměny

Druhá nejvyšší hora představuje Paj chuej (Sto setkání, GV-20), korunní bod současné čínské medicíny, jinak též Palác nirvány (Niwan gong). Pojem “niwan” doslova znamená “koule hlíny”. Tomuto bodu se také říká „Dokonalost stoupajícího jangu” (shengyang). V diagramu je znázorněn jako perla nebo světelná kulička a vztahuje se k němu verš Lu Dongbinovy básně: “Prodloužit trvání a dosáhnout nesmrtelnosti a buddhovství”. Tímto veršem je pojmenován konečný cíl taoistické vnitřní alchymie – zrození nesmrtelného embrya (taixian) neboli “Jangového ducha” (yangshen) neboli “Těla za tělem” (shenwai shen). Můžeme to také chápat jako obnovení semene originálního jangu (yuanyang), který měl praktikující pořád v sobě.

Skutečnost, že nesmrtelnost je pojímána jako totéž co buddhovství, nás může vést k závěru, že tento text pochází z komunity Wu-Liu (jedna větev Logmen), protože tato komunita někdy používá spojení “nesmrtelní a buddhové”.

Můžeme si také všimnout fráze “posvátný základ husté sítě”, která se vyskytuje také v obraze ze čtrnáctého století Jindao dayao tu (Diagram vznešených základů Zlatého elixíru), jenž zobrazuje taoistické tělo jako horu a jenž je očividně předchůdcem Neing tu. Podle Eichmana tato fráze znamená konečný cíl alchymie, setkání s nebeskými bytostmi. Tak jako vládní úředník touží po audienci u císaře, taoistický adept usiluje o kontakt s duchovními bytostmi, božstvy a Dokonalými (zhenren). Tato část diagramu potom vyvolává vyšší úroveň alchymistického zušlechtění, které končí (či spíše začíná) v energetickém splnutí s Tao. “Když se soustředíš na tajemství, tajemství se uskuteční.”

V horní části diagramu je stařec sedící v meditaci Na sobě má roucho se stylizovaným vyobrazením trvání (shou) a nad ním je napsáno: „*Obočí bělovlasého Lao'c dosahuje na zem.*” Pod ním je postava s rukama nad hlavou a k tomu nápis: „*Mnich cizinec s modrýma očima podpírá nebesa.*” Oba tyto verše pocházejí z Lu Dongbinových básní. Jednoduchá interpretace vysvětluje tyto dvě postavy jako Lao'c a Bodhidharmu. Wang ale vědecky dokazuje, že v ikonografii stařec představuje Nesmrtelného Dědku z Hvězdy severního pólu, osmé duše mozku. Tato interpretace je podporována skutečností, že postava je umístěna na energetickém místě, které odpovídá vyšším hladinám vědomí, a sice Mingtang (Síň světla) a/nebo Zuqiao (Dutina předků). Tentýž Wang zpochybňuje i vysvětlení mnicha s modrýma očima jako Bodhidharmy a navrhuje kombinaci - Smějícího se Buddhu a prvek rtuť a/nebo Maitreu – příštího Buddhu. Jakkoliv je to zajímavé z hlediska kunsthistorie, nevidíme důvod, proč by se měl autor diagramu odvolávat na Smějícího se Buddhu nebo Maitreu.

Přidržíme se jednoduchého výkladu, podle kterého se jedná o Lao'c a Bodhidharmu. Ve středověké alchymistické tradici stařec symbolizuje olovo (qian) a mnich rtuť (hong). Takto jsou prezentováni v “Danfang baoj ian tu” (Diagram vzácného zrcadla v Komnatě Elixíru), jenž je obsažen v díle Xiuzhen shishu (Deset prací o pěstování dokonalosti), antologii ze začátku čtrnáctého století. Zde rtuť (Bodhidharma) odpovídá tekutinám nefritového ye (yue), vodě ducha (shen-shui), Panně (chanü), bílému sněhu (baixue) a azurovému drakovi (qinglong), mimo jiné. Olovo (Lao'c) pak má odpovídat tekutinám zlatého ye (jinye), Nefritovému jezírku (yuchi), Dítěti (ying'er), žlutým výhonkům (huangya), a bílému tygrovi (baihu), kromě jiného. V jiných diskusích o těchto dvou alchymistických symbolech / ingrediencích může zase olovo znamenat životní esenci (jing) nebo původní duch (yangshen) a rtuť ducha (shen) nebo originální qi (yuanq).

Z uvedeného můžeme mít řadu výkladů. První a základní je, že adept shromažďuje sliny, čili tekutinu ye patřící Bodhidharmovi, v ústech čili Nefritovém jezírku patřícím Lao'c. Potom je tekutina polknuta a použita k pročištění srdce, a konečně promísena s originální qi v dolním poli elixíru. Čili znovu připomínáme symboliku Bodhidharmy a Lao'c v lidské

fyzionomii. Jiné možné čtení ale je, že originální qi, tj. rtuť a Bodhidharma, je mísená s původním duchem, tj. olovo a Lao'c, v adeptově horním poli elixíru.

Čtení horní postavy jako Lao'c rovněž dává smysl, protože Lao'c je někdy označován za zakladatele taoismu, jakožto ztělesněný bůh Laoj un (Pán Lao). V životě taoisty a v taoistických komunitách Lao'c také symbolizuje vyvrcholení taoistického zušlechťování, neboť se proměnil ve vesmír:

„Lao'c transformoval svoji formu. Jeho levé oko se stalo sluncem, pravé oko měsícem. Jeho hlava se proměnila v horu Kunlun. Z jeho vousů se staly planety a souhvězdí. Z jeho kostí se stali draci, z masa divoká zvířata a ze střev hadi. Jeho břicho se změnilo v oceán, prsty v pět posvátných hor a vlasy v travu a stromy. Srdce se stalo zářivým nebem a nakonec se jeho ledviny spojily a stali se z nich pravý otec a matka.“ (Z textu Xiaodao lun).

Lao'c je nesmírně dlouhověký, neboť on je vesmír a vesmír je on. Neing tu nám nabízí možnost, že Lao'c reprezentuje možnosti každého adepta taoismu. Oči každého člověka, dva kruhy v diagramu, jsou slunce a měsíc, a vědomí každého praktikujícího svým způsobem obsahuje přítomného Lao'c. Podle diagramu je “esence” Tao a taoismu obsažena v lidském mozku.

Z taoistického pohledu je člověk kosmickou bytostí: naše vlastní tělo obsahuje hory, chrámy, souhvězdí a je zde místo pro nesmrtelnost a dokonalost. Při některých taoistických praktikách, konkrétně vizualizaci (cunxiang) a vnitřním pozorování (neiguan), což jsou typy meditace z raného a pozdního středověku, adept otočí světlo slunce a měsíce (oči) dovnitř a nasvítí tak svoji vnitřní krajinu, tj. svoje tělo. Můžeme říci, že pokud Neing tu pochází z tradice Longmen, potom je Lao'c důležitý, neboť je to jeden z Pěti Patriarchů (wuzu) raného Quangzhen, a také jedna ze Tří Čistot (sanqing) pozdního Quangzhen. Tím je aspoň trochu zdůvodněna trvalost Neing tu jako vyobrazení existenčních a ontologických možností.

Definovat význam Bodhidharmy je těžší. Podle jedné možné interpretace může být Bodhidharma původcem a zakladatelem Chanového (Zenového) buddhismu, analogicky funkci Lao'c v taoismu. Chanová tradice ho pokládá za zakladatele. Takže navíc k výše vysvětlovaným alchymistickým významům postava Bodhidharmy naznačuje, že praxe neidan a Chanová meditace směřují ke stejnému cíli. Když přijmeme tuto úvahu, tak Neing tu ukazuje na vhodnost využívání technik napříč tradicemi. Pomysleme na známých devět let, které Bodhidharma strávil meditací biguan neboli hledění na zeď. To symbolizuje intenzivní a oddanou náboženskou praxi.

Meditaci prázdnoty inspirovanou tradicí Chan nahlížíme jako základ pro alchymistickou transformaci, která skutečně také probíhá při meditaci v sedě, jak ji vidíme na Neing tu. Můžeme namítnout, že buddhista je zobrazen pod taoistou a že ho podpírá. Je také dobře možné chápat “mnicha cizince s modrými očima podpírajícího nebesa” jako zobrazení jařmového oblouku (lícních kostí), a “obočí Lao'c visící až na zem” jako osvětlený pohled na vnitřní aspekty taoistické jemnohmotné fyziologie. A zase mohou všechny zmíněné hladiny chápání v taoistickém diagramu těla a v taoistické náboženské praxi platit najednou.

Vlevo hned vedle cizokrajného mnicha s modrými očima jsou ještě tyto dva textové úryvky:

Pravil Fazang: “Fialové oči objasňují čtyři velké oceány; bílé světlo prostupuje horou Sumeru.”

Pravil Cishi: “Mezi obočími se neustále rodí světlo; to může všechny vnímající bytosti osvobodit od utrpení nekonečných znovuzrození.”

Fazang zde nejspíš znamená historicky doloženého Fazanga (643 – 712), třetího patriarchu Huayanového buddhismu, který sepsal nauku. Ale citovaný text ve známém Fazangově díle není. Podle Wanga může postava také ukazovat na původní jméno mnicha Amitabhy, než

dosáhl buddhovství. Cishi (“slitovný”) je jméno Maitrei, příštího Buddha. V této části Neing tu spatřujeme nejzřetelnější znak příslušnosti k větvi Wu-Liu.

Textové a obrazové kontury Neing tu vlastně představují smíchání světových názorů a cílů buddhismu a taoismu, snad nejjasněji vyjádřené v konečném cíli, jímž je “*Prodloužení trvání a dosažení nesmrtelnosti a buddhovství*” v diagramu úplně nahoře. Oba citáty hovoří o rozšíření vědomí, zvláštních schopnostech a osvobození od utrpení. Čili divák je motivován ke kultivaci svých možností poznávání skutečnosti.

Kromě hlavního oběhu energie podél páteře diagram ukazuje další menší cesty cirkulace. Některé proudy jdou dolů od horních pahorků, jiné ze středu hlavy k sestupnému můstku (jiangqiao). Střed hlavy odpovídá Nefritovému Nektaru (yujiang), Sladké Rose (ganglu) a Vodě Ducha (shenshui). Při zjemňujících alchymistických procesech qi (zhenqi) stoupá řídící cévou skrze Tři Brány, kde se mísí s Vodou Ducha, to je symbolické označení slin, a opět klesá do středu těla. Taoistické metody kultivace zesilují tvorbu slin, ty jsou potom spolknuty a odeslány do spodního tantien. To je doprovázeno snížením jazyka, reprezentovaného v Neing tu jako Sestupný můstek, z jeho normální pozice, při které je přitisknut na horní patro a pije Nefritovou Rosu. Sliny jdou potom kolem “Dvanáctipatrové Věže” a “Paláce Sladkého Jara a Studené Hory”, což jsou dvě jména pro průdušnici. Nefritová Rosa sestupuje Šarlatovým Palácem (jianggong), promývá srdce a konečně steče dolů a expanduje v Moři Gi (qihai).

Potom je tady samozřejmě Pasák Krav (niulang) a Tkadlena (zhinǔ). Pasák Krav odpovídá hvězdě Altair v souhvězdí Orla, stojí v oblasti srdce a drží Velký Vůz. U něj je tato řádka z Lu Dongbinovy básně: “*Tesá junák do kamene šňůru mincí*”. Tkadlena koresponduje s Vegou ze souhvězdí Lyry. Sedí u stromořadí a tká. U ní je tato textová pasáž: “*Tkadlena přenáší a přemisťuje*”. Ve staročínské mythologii Pasák krav a Tkadlena jsou milenci, jejichž osudem je setkat se jen jednou za rok. Rozděluje je Nebeská řeka (Mléčná dráha), a jednou do roka přiletí straky a ze svých křídel vytvoří most, po němž milenci mohou přejít.

Obě postavy znamenají dvě věci, které mají být spojeny. Podle jejich umístění na Neing tu a podle alchymistické symboliky Pasák krav značí trigram Li – oheň, a je tedy spojen s dráhou srdce a s duchem. Tkadlena značí trigram Kan – voda, je tedy spojena s dráhou ledvin a s životní esencí. Tak jako stračí můstek, taoistický adept musí usilovat o spojení těchto dvou fyziologických a energetických aspektů. Toto se často nazývá dvojí kultivace přirozené podstaty (xing), tj. Ducha a vědomí, a životního údělu (osudu) (ming), tj. Životní esence a fyzická vitalita.

V kontextu taoistické praxe Neidan trigramy Kan – voda a Li – oheň bývají dávány do souvislosti s uspořádáním “Pozdějšího nebe”, zatímco trigramy Kun – země a Qian – nebe se vztahují k uspořádání “Prvotního (původního) nebe”. Adept má uskutečnit proces inverze (diandao): změnit jangovou čáru v Kan na jinovou, a tak stvořit čistý neboli dokonalý jin Kun, a změnit jinovou čáru v Li na jangovou a vytvořit tak čistý čili dokonalý jang Qian. Jako vždycky v esoterických symbolech, uvedený proces lze vysvětlovat různými způsoby. Zaprvé, protože ledviny znamenají životní esenci a srdce záměr, proces inverze znamená nasměrovat záměr do oblasti Mingmen. To vyvolá vzestup životní esence (jangové čáry), což zahrnuje tvorbu, transformaci a cirkulaci tělesných tekutin. Některé z těchto tekutin potom sestupují do oblasti srdce a skrze ni níž (jinová čára), očišťují a pročišťují vědomí, až jsou konečně vstřebány do spodního tantien, Moře Gi. Ten potom vytvoří Qian (nebe) spojené s horním tantieniem a původním duchem, jakož i Kun (zemi) spojenou s dolním tantieniem a originální qi.

Uvedené vysvětlení nám přidává další významovou vrstvu: podmínkou srdce v Pozdějším Nebi, charakterizované emočním a intelektuálním neklidem, je Li – oheň, zatímco podmínkou ledvin v Pozdějším Nebi, charakterizovanou vyprázdněním životní esence, je Kan – voda. Taoistický adept transformuje tyto ontologické podmínky na jejich dokonalé

protějšky: uchováváním a transformací vitální esence se originální qi stává hojnou; uklidněním a pročištěním mysli se zase původní duch v horním tantieniu zkoncentruje.

Konečně, jak zjišťuje Schipper, “dítě zrozené ze spojení tkadleny a pasáka krav sváže dohromady jednotlivé mince tak, aby vytvořily Velký Vůz – hvězdu osudu, a tím vytvoří nový život pro tělo”. Obrázek Pasáka krav a Tkadleny nám tedy má připomenout, že dlouhodobá taoistická kultivace vede k transformované podobě bytosti, k odlišným ontologickým podmínkám, takže “můj osud je ve mně, ne ve hvězdách” (wo ming zai wo, bu zai tian). Velký Vůz (beidou) je v taoistické tradici často ztotožňován se základním směřováním čili “osudem” (ming).

V Neing tu toto souhvězdí není situováno do vnějšího vesmíru. Je zformováno a působí z adeptova vnitřního srdce, tj. mysli. Tím, že se adept plně věnuje kultivaci a transformaci, iniciuje posun ontologických podmínek: od běžné bytosti oddělené od Tao a předurčené k zániku, k Dokonalému, splývajícímu s Tao a překračujícímu proměnlivost světské identity. Adept vytváří a osídluje jiný vesmír nebo přinejmenším vesmír plně integruje s vlastní bytostí.

Nástin kultivace a alchymie

Jak jsme viděli, Neing tu představuje promyšlenou a vrstevnatou mapu taoistického těla a taoistické praxe, hlavně alchymistické transformace, jak se dělala v době pozdního císařství se vši pravděpodobností v rodící se odnoži Wu-Liu tradice Longmen v oblasti Baiyun guan v době pozdní dynastie Qing (1644-1911). Jak v tomto textu dovozujeme, Neing tu poskytuje ilustraci širokého spektra postupů taoistické kultivace.

Do popředí vystupují hlavně tyto tři: prakticky zaměřené aplikace pohledů tradiční čínské medicíny na lidské tělo; metody vizualizace, které jsou inspirovány Huangting jing (Spis Žlutého dvora) a které historicky navazují na raný Shangqingský taoismus (taoismus Nejvyšší Jasnosti); a alchymistické techniky známé jako Vodní kolo (heche) nebo Okruh Mikrokosmu. Tyto tři techniky tvoří vnitřně propojený systém, v němž adept probouzí mystické tělo, tělo – za – tělem (shenwai shen) nebo jangový duch (yangshen), tj. vyvrcholení alchymistické transformace a podmínku posmrtného přechodu. Tyto techniky se navzájem doplňují. Neing tu obsahuje různé významové roviny, včetně starších taoistických vizí těla. Obecně řečeno, taoistické pochopení lidského těla pro postupy jeho kultivace má obdobu v pohledu tradiční čínské medicíny.

Základní systém zahrnuje kosmologii jin-jang a kosmologii Pěti Skupenství, což jsou Dřevo, Oheň, Země, Kov a Voda. Tyto základní kosmologie, které Zou Yan sestavil do konzistentního obrazu světa, jsou v pozadí i těch nejstarších písem čínské medicíny, jmenovitě Huangdi neijing (Vnitřní spis Žlutého patriarchy). V těchto textech Pět Skupenství zahrnuje specifické vazby, jako například: směr, časové období, barva, chuť, konzistence, uspořádání, jinové orgány (zang), emoce, smyslové orgány, zvuk. Kromě medicínských aplikací jednotné teorie jin-jang a pěti skupenství texty dávají základní teoretické informace o energii, nemocech a meridiánech. Oproti tomu Neing tu se obrací k tradiční čínské medicíně jako k základně pro různé formy taoistické kultivace, včetně směrů vnitřní alchymie.

V diagramu je též zdůrazněná důležitost zvláštních cév Du (řízení) a Ren (početí), to jsou dvě z Osmi zvláštních cév., jež jsou explicitně zmíněny v horní části Neing tu. Vidíme, že Neing tu je skutečně “diagram vnitřních toků”. Obecně řečeno, céva Řízení je centrální na zádech, zatímco céva Početí je centrální vpředu. Céva řízení začíná u kostrče čili bodu Weilu čili první ze Tří bran viz výše, jde od konce páteře nahoru, na temeni obkrouží Korunní bod a končí na horním rtu. Céva početí začíná na hrázi a jde uprostřed přední části těla na horní ret.

Tyto dvě cévy jsou na Neing tu jasně vyznačeny jako dva pětičetné pásy blízko předku hlavy. Céva řízení obsahuje qi pěti jangových orgánů (žlučník, tenké střevo, žaludek, tlusté střevo, močový měchýř), Céva početí obsahuje qi pěti jinových orgánů (játra, srdce, slezina, plíce, ledviny).

Všimněme si také zobrazení pěti jinových orgánů spolu se žlučníkem v textech uprostřed Neing tu. Ikonograficky jsou zobrazena jen játra - stromová alej odpovídající prvků Dřevo, ale významově se zde jedná o zdraví každého orgánu a tedy i celého organismu, zdravím se rozumí plynulé proudění qi v těle. Vidíme zde následující pasáž, obsahující odpovědi mistra Qi Bo na otázky Žlutého patriarchy:

Qi Bo odpověděl: "Srdce je kořenem života a kořenem transformací ducha... Ledviny jsou kořenem klidu a uchovávání a sídlem životní esence... Játra jsou kořenem protipólů a sídlem éterické duše (hun)... Slezina a žaludek spolu s tlustým střevem, tenkým střevem, Třemi ohřívači a močovým měchýřem jsou kořenem přechovávání výživy (yingqi)".

Vyobrazením pěti jinových orgánů se říká, že adept musí chápat funkce orgánů a vztahy mezi nimi. Zdraví pěti orgánů a harmonizace jejich vzájemného fungování jsou nutnou podmínkou pro alchymistickou praxi. Když vezmeme Suwenovy poučky vážně, dostaneme systém, v němž je provázáno stravování, naladění podle časových cyklů a kosmologie. Jíme různé potraviny a máme chuť podle naší konstituce, životní situace a právě probíhajícího časového období. Těžko říct, zdali je tento aspekt čínské medicíny a taoistické praxe do Neing tu začleněn, ale diagram zřetelně směřuje k důležitosti Pěti prvků obecně a speciálně k pěti jinovým orgánům. Můžeme říci, že tyto textové prvky a tato úroveň cvičení, zakořeněná v tradiční čínské medicíně, stojí za zřetelnější viditelnou vazbou na Huangting jing neing – konkrétně esoterické názvy orgánů, které se objevují v této části Neing tu.

Než pokročíme od této diskuse aplikací tradiční čínské medicíny k možným vizualizačním technikám vyjádřeným v diagramu, je ještě několik bodů, které stojí za to, abychom jim věnovali pozornost. V předchozím odstavci o vizuálním a textovém obsahu jsme zdůraznili, že Neing tu zaměřuje pozornost diváka a aspiranta ke specifickým oblastem jeho těla. Musíme znát důležitost částí těla, abychom je v diagramu správně identifikovali. Souvislosti těchto bodů v taoistické alchymistické praxi byly už částečně diskutovány výše a dále budou ještě objasněny, ale lze je také nahlédnout v souvislosti s praxí současné čínské medicíny. I když to vypadá jako anachronismus, berme to jako ukázkou jasných psychosomatických efektů a jako příspěvky k terapeutické praxi.

Některé tělesné oblasti jsou:

hráz - Mlýn jinu a jangu, Huiyin, Setkání jinu, CV1,

kostrč - Spodní chrám, Dolní přechod, Weilu, GV1,

dolní záda - Oheň páteře, Mingmen - Brána života, GV4,

střední páteř - Prostřední chrám, Prostřední přechod, Ji zhong (Úzký hřeben), GV6,

týl - Horní chrám, Horní přechod, Yuzhen, Jantarový polštář, MM9, Naohu, Dvířka mozku,

korunní bod - druhý nejvyšší vrchol, Baihui, Sto setkání, GV20,

spodní ret - Konec horních pásem, Yinjiao, Pružné proniknutí, GV28.

Jedná se o body na cévě Početí CV a cévě Řízení GV, nikoli na běžných meridiánech. Jedno z vysvětlení Osmi zvláštních cév říká, že obsahují "přetékající" qi a většina lidí je má prázdné nebo neaktivní. Kromě toho, že to jsou rezervoáry qi, souvisejí také s vitální esencí, s naší základní vitalitou a s "ochrannou qi" (weiqi), která nás ochraňuje proti vnějším zdrojům nemoci. Aktivace zvláštních meridiánů v taoistické alchymistické praxi tedy upevňuje zdraví a zesiluje imunitu. Tyto formy taoistické kultivace také zvyšují hladinu tělesné qi, která Osm zvláštních cév naplňuje. Běžný člověk má dvanáct aktivních meridiánů a osm latentních;

taoistický alchymista má dvacet aktivních meridiánů, což zahrnuje i ty, které jsou svázány s psychickými silami. Nad rámec tohoto pojednání můžeme podotknout, že zmíněné “akupunkturní” body neboli energetická místa těla mají určité funkční a terapeutické konsekvence v moderní čínské medicíně. Úhrnem, tyto body spojují dráhu Řízení, Početí a Centrální kanál; harmonizují systém orgánů a meridiánů; posilují ledviny a životní esenci; vyživují morek, páteř a mozek; posilují trávicí systém; uklidňují srdce a ducha. Celkem vzato aktivací těchto míst a koncentrací na ně taoista posiluje svoji psychosomatickou pohodu a probouzí v sobě skryté energetické hladiny.

Jak ukazuje Neing tu, taoistická náboženská praxe zahrnuje také vizualizační techniky inspirované spisem Huangting jing (Spis Žlutého dvora), historicky navazující na tradici raného taoismu Shangqing (Nejvyšší Jasnosti) – konkrétně vizualizaci pěti jinových orgánů jako barvy a světla podle teorie pěti prvků.

Jak už jsme uvedli, Neing tu lze také nazvat “Diagram vnitřních světel”; čili ho můžeme číst a využít jako pomůcku k vizualizaci, aktivaci a uvítání vnitřních tělesných božstev. Úsek textu u oblasti srdce uvádí esoterická jména specifických duchů jednotlivých orgánů, jak je známe ze spisu Huangting neing jing. V této pasáži Neing tu je napsáno:

*Duch srdce je Původce Elixíru pojmenovaný Hlídač Duše.
Duch plic je Skvělá Nádhery pojmenovaná Dokončení Prázdnosti.
Duch jater je Dračí Mlha pojmenovaná Držitel Světla.
Duch ledvin je Ukryté Tajemství pojmenované Živitel Dítěte.
Duch sleziny je Stále Trvajících pojmenovaný Jemný Pavilón Duše.
Duch žlučníku je Dračí Sláva pojmenovaná Světlo Vznešenosti.*

Asociace orgánů se světly a duchovními entitami se podobají obsahu textů Huangting jing, a v závěru odpovídající pasáže Huangting jing čteme: “Duchové šesti jangových orgánů a pěti jinových orgánů jsou tělesné vitální esence... Jejich vizualizací ve dne v noci zcela přirozeně dosáhneš trvání.”

Pro taoistickou praxi z pohledu diagramu platí, že adept musí znát esoterická jména orgánů a jejich duchů, a musí praktikovat vnitřní pozorování (neiguan) a/nebo vizualizaci (cunxiang), při čemž hlavní jsou barvy a mystické projevy. K tomu musíme znát spojení podle teorie pěti prvků:

- Dřevo – játra (žlučník) – azurová – drak – východ
- Oheň – srdce – červená – rumělkový pták – jih
- Země – slezina – žlutá – střed
- Kov – plíce – bílá – tygr – západ
- Voda – ledviny – černá – Mystický Bojovník (had-želva) – sever

Jak vidíme, taoista musí upřít pozornost do srdce, vzpomenout na esoterická jména danyuan a shouling, a představit si srdce jako orgán červeného světla. Potom se soustředí na plíce, vybaví si jména haohua a xucheng, a vizualizuje si plíce jako orgán bílého světla. Potom podobně pro játra, ledviny a slezinu. Nakonec adept upne pozornost na žlučník, vzpomene si na esoterická jména longyao a weiming, a vizualizuje si žlučník jako orgán azurového světla. Tento návrh postupu při vizualizační technice je podpořen ještě jedním výňatkem z Huangting jing:

*[Mládí plic oblékne] šat z bílého brokátu opásaný žlutými oblaky...
[Mládí srdce oblékne] splývavé rumělkové roucho s nefritovým přehozem, zlatými rolničkami a nachovým pásem...
[Mládí jater oblékne] šaty z azurového brokátu se sukní z nefritových rolniček...*

*[Mládí ledvin oblékne] černý brokát, nadýchaný oděv s praporky tančících draků...
[Mládí sleziny oblékne] žluté brokátové a nefritové šaty a opasek s tygřím emblémem...
Mládí ducha, když je připraveno tyto všechny postřehnout a pozorovat, je potom připraveno také připustit, že skutečnost je opravdu taková.*

Takže významy barev podle teorie pěti prvků jsou v Huangting jing zmíněny hned za pasází o esoterických jménech duchů orgánů. Jestliže je pravda, že prostřední kousek Neing tu je zašifrovanou a zhuštěnou připomínkou určenou pro taoistického adepta praktikujícího vizualizaci podle návodu v Huangting jing, potom používaná technika je ještě složitější, než jsme výše nastínili. Barvy prvků jsou prvotní, ale existují i sekundární barvy a “antropomorfické” podoby duchů orgánů. Adept zaregistruje duchy orgánů a je jimi prostoupen díky velmi specifickým vizuálním jevům, jako jsou obleky odpovídajících barev a další symboly.

Prakticky zaměřené aplikace pohledů na lidské tělo podle tradiční čínské medicíny, jakož i vizualizace pěti jinových orgánů podle jejich esoterického pojmenování v Huangting jing a jejich souvislosti s pěti prvky, jsou v Neing tu uspořádány do globálního a vnitřně propojeného systému taoistické kultivace a alchymistické transformace. V tomto smyslu diagram vlastně také jasně ilustruje techniku z praxe neidan zvanou Vodní kolo (heche) neboli praxe Okruhu Mikrokosmu (xiao zhoutian – Malý nebeský okruh). Obecně řečeno, tato praxe zahrnuje nepřetržitou cirkulaci qi vzhůru cévou Řízení a dolů cévou Početí. Centrální důležitost této alchymistické techniky v Neing tu je zjevná z různých jevů v diagramu:

- Tři Stezky včetně zdůrazněného významu oblasti hráze (Mlýn jinu a jangu)
- dva pětinasobné pásy, které jsme identifikovali jako cévu Du (Řízení) a Ren (Početí)
- srdeční oblast, skrz niž sestupuje Sladká Rosa a qi
- dolní tantien , kam je ukládána Dokonalá qi

A dále barvy použité v diagramu posilují vědomí o tom, jak je umělecké vyobrazení spojeno s prouděním energie v těle.

Jak je vyjádřeno v Neing tu a dalších pozdně imperiálních taoistických materiálech, praxe Oběhu Mikrokosmu byla zásadní komponentou pozdně imperiální taoistické praxe neidan. V jedné verzi této praxe praktikující použije záměr (yi) k tomu, aby zkombinoval životní esenci s qi a nechal je proudit vzhůru cévou Řízení a dolů cévou Početí v neustálé cirkulaci. Neing tu věnuje pozornost právě této technice nejen vyobrazením zvláštních cév, ale také třemi chrámy nebo domky podél páteře. Jsou to Tři stezky (sanguan), kde qi většinou neproudí. Zdola nahoru jsou to tyto: Weilu (kostrč), Jihai (úzký předěl, doslova “u páteře”, střední páteř) a Yuzhen (Nefritový polštářek, týl), Baihui (korunní bod), Shenguan (Stezka Ducha, třetí oko), a Yij iao (Pružné setkání, prostředek horního rtu). V praxi Oběhu Mikrokosmu se klade zvláštní důraz na uvedená tři místa za účelem otevření cév a zajištění efektivního proudění vitální esence a qi tělem. V jedné verzi této praxe adept použije záměr k tomu, aby postupně otevřel Huiyin (hráz), Weilu (kostrč), Mingmen (mezi ledvinami), Jihaji (střední páteř), Yuzhen (týl), Baihui (korunní bod), Shenguan (Stezka Ducha, třetí oko) a Yij iao (Pružné setkání, prostředek horního rtu). Potom použije jazyk, nahromadí sliny a polkne je Dvanáctipatrovou věží a Šarlatovým palácem dříve, než jsou spojeny s dokonalou qi v dolním tantien. Každé z těchto míst pak koresponduje s jednou z dvanácti větví (dizhi), při čemž hráz je zi (sever, půlnoc, zimní slunovrat) a korunní bod je wu (jih, poledne, letní slunovrat). S odvoláním na dva pětisetné pásy z Neing tu nahlížíme, že praxe Oběhu Mikrokosmu vede k aktivaci a udržení ostatních meridiánů a jejich orgánů. Čili cirkulace qi cévou Řízení a cévou Početí harmonizuje celé jemnohmotné tělo. Aktivace jemnohmotného těla a práce s ním je tedy středobodem taoistické praxe neidan, což je dokumentováno v Neing tu a vyjádřeno v taoismu pozdně imperiálního období. A dále, jestliže adept rovněž přijme souvislosti s pěti

prvky a použije odpovídající techniky vizualizace, jak Neing tu naznačuje, potom jeho praxe doslova zahrne podmínky pro transformaci a transformační proces. Jeho bytost potom vstoupí do kontaktu s astrálními světly a jemnými skutečnostmi.

Rekapitulace

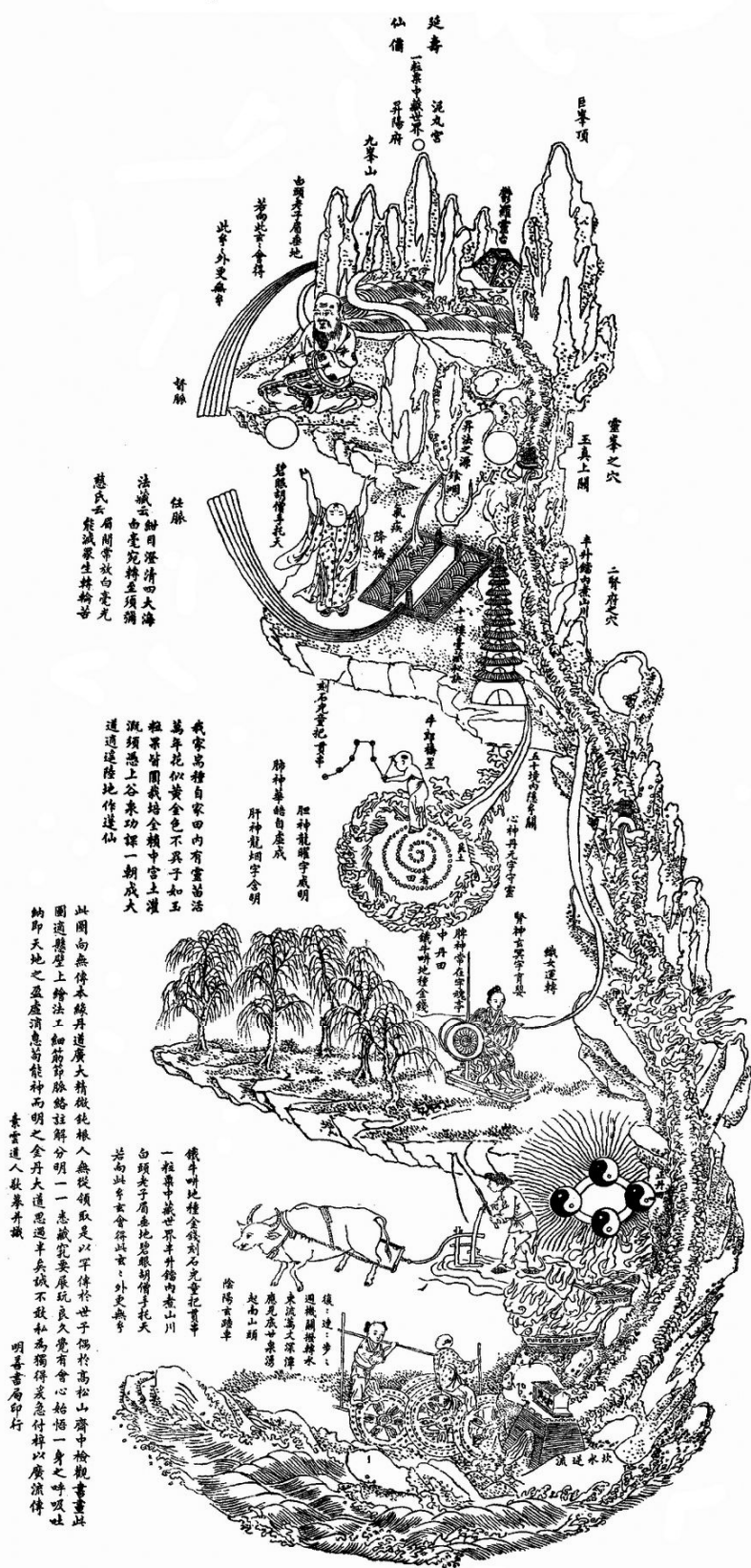
V předchozí části tohoto pojednání, která obsáhla historické a terminologické prostředí Neing tu, jsme zdůraznili jeho původ v komunitě Baiyun guan tradice Longmen v době mladší dynastie Qing (1644 – 1911). Tyto historické poznatky byly nyní více objasněny analýzou textového obsahu. Významové návaznosti mezi chanovým buddhismem a neidanovým taoismem, speciálně odkaz na Fazanga, indikují možnou spojitost s nastupující sublinií Wu-liu. A dále, analýza vlivu pozdně imperiálních taoistických textů, včetně textů časově blízkých Neing tu, které také kolovaly v kláštorech Longmen, vykazuje jasnou paralelu. Zvláště stojí za zmínku, že Liu Huayang, jeden ze zakladatelů Wu-Liu, včlenil Huangting jing a Oběh Mikrokosmu do textu Huiming jing.

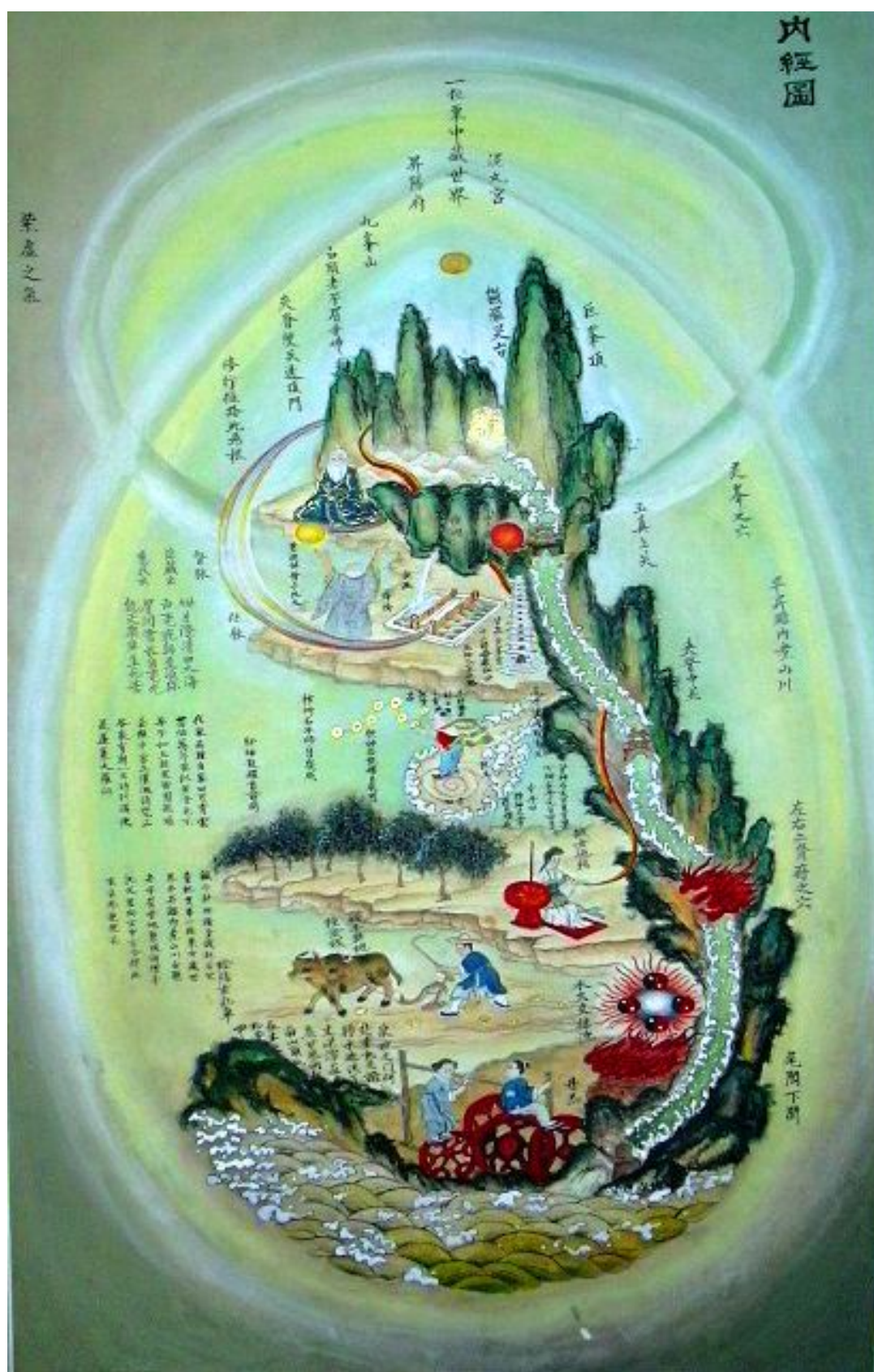
Z diskuse textových a obrazových prvků je jasné, že Neing tu obsahuje detailní a mnohohrstevné vyobrazení taoistického těla a taoistické náboženské praxe. Viděno z druhé strany, má mnoho společného s různými dřívějšími neidanovými diagramy taoistického těla. Přitom ale Neing tu je jedinečná syntéza. Vyjadřuje vizi taoistického těla zrozenou z alchymistické praxe a transformace. V jádru této vize je důraz na sebekultivaci: tělo obsahuje pole, která je nutné obdělávat, semena, která je nutné zasadit a pravou skutečnost, kterou je třeba držet pohromadě. V ní je obsažen vesmír. Vesmír, který je současně vesmírem, světem, krajinou, společenstvím a jástvím. Vesmír oživený neidanovou praxí, který podle Neing tu zahrnuje uchovávání a transformaci vitální esence, vytváření a trávení slin, vizualizaci vnitřních orgánů a aktivaci taoistického “alchymistického” neboli “mystického” těla. To je jangový duch aneb tělo za tělem, nutná podmínka přežití po smrti. Je to “mystické tělo”, protože tělo se stává vesmírem, zjemňuje se a může se stát svatým. Naše fyziognomie začne být vnímána jako zpřítomnělá a ztělesněná pravá přítomnost Tao. Je také “mystický”, protože zde jsou přítomny ne-prostorové jemné dimenze, které mají být realizovány. Z Neing tu není jasné, zdali konečný cíl duchovního snažení je sjednocení s Tao a rozpuštění v Tao, nebo osvícení chápáné jako zrození vnitřního vyzařování, nebo vytvoření jangového ducha, který přetrvá smrt fyzického těla. Ze souvislosti s podobnými systémy vnitřní alchymie, zvláště oněmi z doby pozdně imperiální, usuzujeme nejspíše na poslední možnost: jangový duch, odcházející při umírání korunním bodem, zobrazený v Neing tu jako perlička bílého světla nad hlavou.

Závěrem připomeňme stav, který popisuje Liu Chengyin, když se s diagramem poprvé setkal ve studovně Gao Songshan: *Studoval jsem ho dlouho a uvědomoval jsem si, jak moje pochopení narůstá. Začal jsem si uvědomovat, že výdechy a nádechy, stejně jako vylučování a přijímání potravy v lidském těle se shodují s přibýváním a ubýváním měsíce a s přílivem a odlivem. Když toto odhalíš a nahlédneš, postoupíš více než z poloviny na stezce Zlatého Elixíru.*

Podle Liu, když taoista hledí na tuto mapu, vidí v jejích textech a obrazech vyobrazeny svoje vlastní možnosti psychosomatické transformace. Při tom ale mapa není samoučelem. Smyslem mapy je seznámit cestovatele s krajinou a mapa je jen počátečním stupněm k vyvinutí hlubšího porozumění určité oblasti a k vytvoření vztahu, k získání orientace. Dokud se neseznámí s krajinou a neorientuje se v ní natolik, aby mapu mohl použít k podpálení ohně, dotud mapa nesplnila svůj účel. Jako diagram taoistického těla, Neing tu vede taoistického adepta k tomu, aby se plně věnoval alchymistické transformaci a duchovní praxi, která povede k posvátným úkazům a ke zjemněnému tělu. To teprve bude pravé taoistické tělo ne jako obraz, leč jako skutečnost.

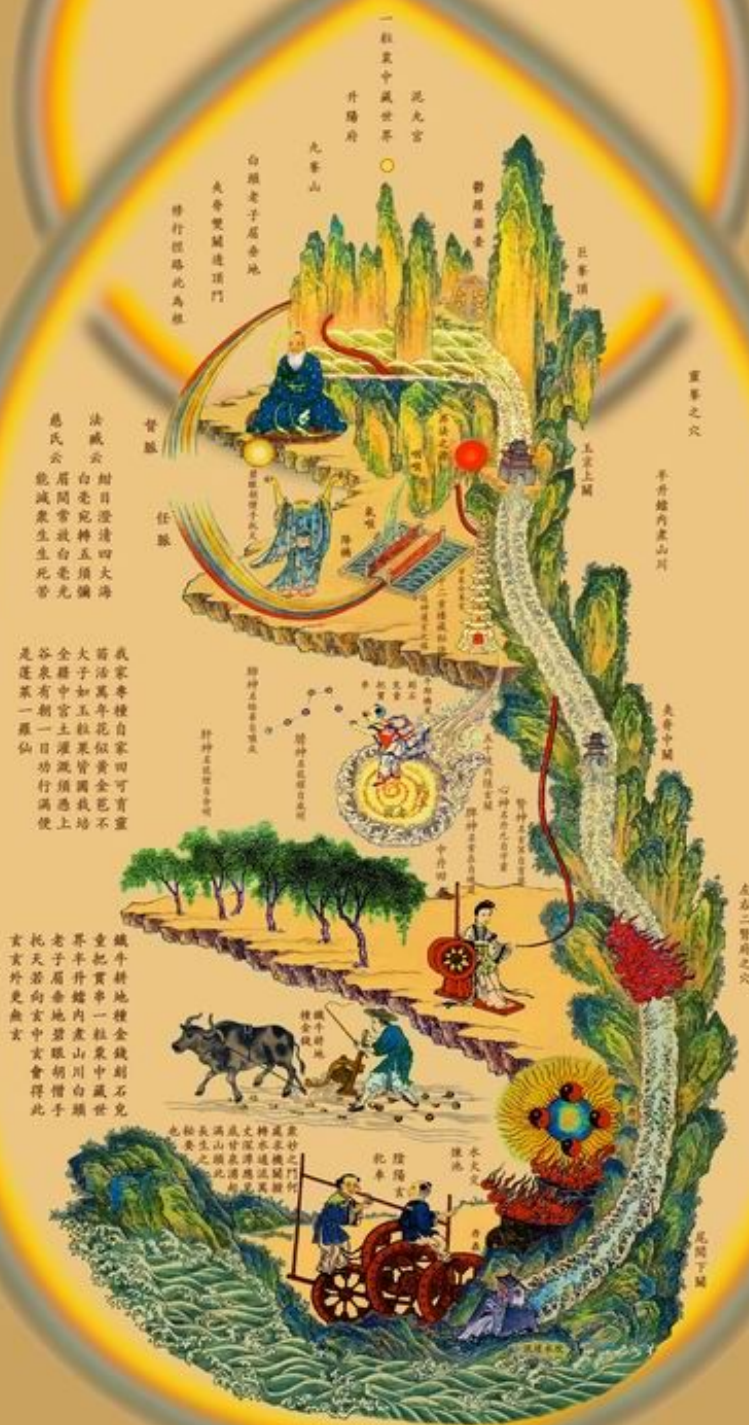
內經圖

內經圖

紫虛之氣

龍門通學十卷二代妙春子唐春生重繪
天運丁酉戌年正月於嘉善堂

